

vil lette trafikken mellem Qaanaaq Kommune som sådan og resten af verden, men det er noget, som alle er tilfredse med.

Men på selve rettighedsområdet kunne jeg faktisk godt savne en mere åben interesse og større deltagelse fra andre sider af Folketinget, fordi det, der skete i 1953, er i høj grad et dansk spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig, at flere meldte ud om, hvordan man mener den her sag skal løses, for jeg synes, vi står lidt isoleret fra grønlandsk side bortset fra enkelte herinde.

I spørgsmålet om menneskerettigheder står Danmark stærkt i verden. Det må man sige. Danmark har en særstatus på mange områder omkring beskyttelse af menneskerettigheder og specielt beskyttelse af oprindelige folks rettigheder. Den strategi for oprindelige folkeslag, som blev vedtaget for nogle år siden, er jo én af prioriteterne i dansk politik, og vi skulle meget nødig have, at Danmark kompromitterede sin menneskerettighedspolitik på Thulesagen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes også, at flere medlemmer skulle følge hr. Hans-Pavia Rosings opfordring og gå ind i den sag.

Jeg tror, at statsministerens hukommelse måske er lidt kort i denne sag, så jeg vil godt minde statsministeren om, at da det kom frem i Jyllands-Posten, at der var nye oplysninger om tvangsflytningen, blev det foreslået – jeg tror, det var den radikale ordfører, der foreslog det – at man skulle lade DUPI kigge på det og få lavet en undersøgelse af de forhold.

Så kom der svar fra DUPI – det er statsministeren åbenbart ikke bekendt med – at den undersøgelse, de er i gang med om Thulesagen, og som vedrører alle de andre spørgsmål, kun perifert vil berøre spørgsmålet om tvangsflytningen.

Nu siger statsministeren så, at han håber på, at DUPI-undersøgelsen vil være en grundig undersøgelse af, hvad der skete omkring den. Den går altså ikke. Det er afklaret. Det bliver ikke sådan. Jeg vil godt spørge: Får vi den undersøgelse, eller får vi den ikke?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan godt være, at statsministeren i virkeligheden har skiftet stil, men han har i hvert fald beholdt den del af stilen, som indebærer, at statsministeren giver debatten karakterer. Det

har han også gjort i dag. Det er som sidste år. Oftest har statsministeren valgt at give debatterne karakterer, når det har drejet sig om EU-debatten, hvor statsministeren har været grundig træt af, at vi har diskuteret for meget procedure og efter statsministerens overbevisning for lidt indhold.

Lad os nu undgå det i år; men det kræver, at statsministeren én gang for alle afklarer et væsentligt spørgsmål, væsentligt både for Dansk Folkeparti, men nok også for alle mulige andre, nemlig: Vil regeringen følge den melding, som i dag er kommet fra Det Radikale Venstre om, at man ikke fra regeringens side påbegynder en ratifikation af en ny EU-traktat, før grundlovssagen er slut? Eller vil statsministeren endnu en gang, ligesom han gjorde, da udenrigsministeren gik på banen med sådanne tanker, banke sine regeringspartier på plads i det spørgsmål?

Jeg synes også efter den debat, vi har haft i dag om det her spørgsmål, at vi fortjener at høre, hvad regeringens samlede holdning er til det spørgsmål.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Da statsministeren flere gange i starten af sit indlæg lod forstå, at han i sin karaktergivning af dagens debat fandt, at der var ét indlæg, som skilte sig ud, og det ville han derfor vende tilbage til, og gentog det flere gange, må jeg tilstå, at jeg nok anede, hvad det var, statsministeren sigtede til, og jeg skal heller ikke skjule, at mit sind blev mere og mere stemt til højtid og forventning om, hvad det nu var, statsministeren havde på hjerte.

Så meget større var min skuffelse, da jeg hørte, hvad det var, statsministeren var i stand til at bidrage med i sin yderligere karakteristik af det indlæg, jeg havde givet tidligere på dagen. Hvis statsministeren havde en forventning om, at jeg ville være ked af, at statsministeren fandt, at mit indlæg adskilte sig fra de øvrige, må jeg skuffe statsministeren. Jeg skal lade det være op til andre at bedømme, om mit indlæg var så meget anderledes, men jeg tror, det er vigtigt, at vi i denne sal tager os af de ting, som virkelig berører enkelte mennesker i deres hverdag, og jeg tror, det er vigtigt, at vi siger tingene klart og ligeud i et sprog, der er til at forstå.

Statsministeren vidste ikke, hvad han skulle svare på mit indlæg. Statsministeren forekom mig en lille smule utilpas, og jeg tror, jeg har en anelse om, hvorfor statsministeren var så util-